

MATINALS

7 d'abril Folgueroles Ruta Verdagueriana

Va ser una matinal del mes d'abril, havia plogut tota la nit i el matí oferia una claror esblanqueïda que il·luminava la nostra vista. Osona ens va rebre entre dues onades: el cel ennuvolat gris i dens, el terra era tot el camp verd, l'aire humit i boirós. Entre aquestes dues imatges d'immensitat vàrem arribar a Folgueroles, un poble de robustes i nobles construccions, carrers empedrats que guarden, amb la discreció que el temps ha fet virtut, la sort d'haver estat el bressol d'un dels més grans escriptors de la llengua catalana: Jacint Verdaguer i Santaló.

Folgueroles ret un homenatge a la seva mida al fill il·lustre que ha donat a conèixer el nom d'aquest municipi petit arreu de Catalunya on hi ha una casa museu molt dignament habillada i un audiovisual molt ben documentat. Unes plaques en carrers i places amb fragments de poesia de Mn. Cinto. El monument a la Plaça i el llibre obert a les alzines que ens porten a la Damunt:

Ermita de la Damunt. Foto: Marisol Bolsa

*Amunt de mon poblet hi ha una capella
d'una roureda secular voltada
és son altar lo trono d'una Verge
d'aquella rodalía sobirana.*

L'ermita que hi ha sobre el poble des d'on es

divisen les muntanyes que són bressol que acaronen i alçaprem que convida a descobrir el paisatge que hi ha més enllà, on Verdaguer va viatjar amb les seves excursions i amb el triomf dels seus viatges.

*Dolça Catalunya,
pàtria del meu cor,
quan de tu s'allunya
d'enyorança es mor.*

Però crec que el principal homenatge que el poble de Folgueroles li ret a Verdaguer és la fidelitat al paisatge. Mantenir el paisatge net, les vistes a una comarca cada vegada més travessada per vials ràpids que la modernitat reclama. La tendresa que manté Folgueroles ens remet a la infància del poeta, una vida normal, senzilla, de poble petit i confortable, segur per al joc i per a la llibertat de córrer amunt i avall.

En aquest indret deliciós encara avui es poden sentir les veus infantils com juguen a la plaça. És aquest Folgueroles que va donar solidesa a la vida del poeta. És aquest el doll de llibertat, de confiança, de temps per a la mirada enjogassada sobre la naturalesa que després el poeta recrearà en tants i tants poemes.

*Una hermosa plana
tinguí per bressol;
com la vigatana
no en veu altra el sol.
Jo fui la formiga
de son pla i garriga
del mas oreneta,
del camp rossinyol.*

És el silenci de les alzines que creixen i les muntanyes que al fons encerclen la comarca i de tan mirar Verdaguer va crear un univers nou. Les lectures al Seminari de Vic donaran la cultura clàssica per construir l'obra literària de gran magnitud que tant ens parla d'una formiga com de l'oceà

Atlàntic. Aquesta versatilitat de la llengua i domini de l'ofici d'escriure com un artesà, com un pagès, li han donat el nom de creador del català modern que tenia les arrels en aquest paisatge sòlid i màgic alhora.